

oss alla. Gifve Gud att jag länge kunde fägna mig däröfver, men jag frugtar alt för din arbetsifver, och stilla sittande. Af Ditt bref tyckes dett som Du ämnade lämna H(elsing)fors, men hvart det bär?; vet jag icke.

Jag tror jag i Wärast underrättade Dig om att jag Hyrde rum i munsala, Nu bor jag åter tillsammans med min svär Moder och 2:ne Svägerskor, i Pensala, Och kommer kanske, att emottaga en, af Farbror Svahns, samt Handl(anden) Calamnie Söner, för att undervisas i Navigation i Winter. Vår Hulda Gamla Fader träffade jag för 12 Dagar Sedan härstädes, blått på 1 a2 minuter, han var väl Frisk, men har åldrats märkeligt på en kort tid. — Under min resa har min Gumma lyckeligit Nedkommit med en
10 Wälskapad, samt frisk och rask flicka, hvarefter hon nu är fullkomligen återhämtad samt raskare än Någonsin förut, samt lefva vi nu ett så sält och lyckligt lif som möjligt någon, ehuru våra tillgångar ej är så stora, men våra ömsesidiga pretansjoner äro äfven små, — Huldaste Broder Janne det stilla lugn och sällhet Jag Njuter wid sidan af en Öm Hustru på minner mig altid Din ensamhet, ingen Öm Smekning uppmuntrar dig när Du trött af dagens mödor kommer i din Öde kammare, ingen redlig vän lättar dina bekymmer, — Ömma Broder, Jag beklagar Dig. det är alt hvad jag kan. — Månne vi nu efter en 10 årig skilnsnad skulle känna hvarandra. Min
20 Goda Svär moder har ålagt mig att Hjärteligit tacka dig för Commissionen med hennes Pansion. — Jag har redan varit mycket långtaligare än jag hade ämnat, för att ej trötta Dig men jag är öfvertygad att Du ej räknar på mig, ty det är ett gammalt fel som Du nog känner och jag ej kan hjälpa.

Adjeu Altid Käre Broder; Kärt Hälsad Du afv oss Alla isynnerhet, af Sophie och Din Ömt tillgifne Broder, Lev Wäl. Gud Ware När oss.

Din August.

30

192 INLEDNING TILL EN ELEMENTARKURS I FILOSOFI

HUB, JVS handskriftssamling

40

Jag bör icke med något vidlyftigt förord trötta H(errar)nes tålmod. Blott några ord önskade jag nämna med afseende på vår förestående kurs. Jag väljer dertill det gamla Thema't: att i vettenskapen icke gifves någon Kungs-väg. med försäkran det vårt företag ingenting mot denna åldriga lära stridande innebär. Denna övertygelse är oss så mycket mer af nöden,
40 som säkert äfven Vi äro smittade af tidens, med skäl öfverklagade, sjelfkära anda.

Att i vettenskapen, i s(ynner)het uti Philosophien, vilja tillgripa Resultaterna utan att för deras inhemtande gå vettenskapens egen väg, är att vilja en omöjlighet; emedan Resultatet upphör att vara ett resultat, då man förbiser den operation hvarur den resulterar. Detta är en uti Philosophien så mycket mer orimlig fordran, som här hvarje länk är Resultat icke mindre af de föregående, än af de efterföljande. Må derföre ingen finna sig i sin väntan bedragen, om vi icke ens försöka att nå ett sådant sig sjelf tillintetgörande mål.

50

Då likväl ett System, sådant som Hegel's i sitt närvarande skick fordrar åratals så väl för att framställas som att studeras, och en så vidlyftig kurs af oss icke kan påtänkas, skola vi försöka att, med förbigående af allt, hvad möjligen utan att bryta sammanhanget kan lemnas, i den samma söka vinna någon insigt. Vi må jemföra vår kurs med de Histor(iska) eller Geogr(aphiska) Compendier, som för den första undervisningen begag-

nas, genom hvilka väl icke fullständig lefvande insigt vinnas, men grunden till dess vinnande lägges. Låt oss hoppas att en sådan förutgående kurs skall för vår vetenskap vara så mycket lämpligare, som i denna, mer än i någon annan, allt beror af egen själs-ansträngning, och densamma beröfvas sin karakter af vetenskap, så snart den icke är ett i Individens innersta uppgånget, eller rättare ur densamma utgåendet vetande.

Jag vågar derföre göra 2:ne löften och skall bjuda till att efter yttersta förmåga dem hålla. 1:o Att utstaka en väg, på hvilken H(errarne) det egna Studium med möjligaste lätthet och utsigt på framgång skall kunna fortgå. 2:o Att göra möjligheten af äfven de högsta och för menskiligheten viktigaste problemers lösning åskådlig.

10

Må det derföre vara oss hvar och en en samvetssak att tillse det vi icke taga blotta Skelettet för den lefvande Gudoms-afbilden, att vi icke förblanda den väckta förhoppningen med en uppfylld, att vi icke sluta der vi egentligast bordt börja.

För den således som med minsta möjliga möda vill samla ett förråd af Sentenser för att med dem vid tillfälle lysa eller för att jemnt af uppfyllande hvad i en Examen fordras med detsamma köpa sig sin bergning, för honom finnes här intet att vinna. Låtom oss hoppas att ingen sådan bland oss finnes, utan att lefvande sannings-kärlek skall förkorta banans längd och jemna dess svårigheter.

20

193 J. V. SNELLMAN — J. J. NERVANDER 19.I 1837 HUB, Diverse brev

Jag har ännu icke sett flere än 6 à 8 af H(er)r(a)r stutar, beder derföre att Du ville hitsända dem *alla* i dag kl. 12. Finnas de icke mera hos Dig, så låt gossen springa med detta document till Aminoff. Har du bänkar att aflåta?

30

Snellman.

19/1 37

194 C. H. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 26.II 1837 HUB, JVS handskriftssamling

Palo d. 26 Februarii 1837.

40

Min Älskade Son!

Som jag nu i veckan ämnar mig till Staden för flera angelägenheter, i synnerhet för at få glasögon till at läsa vid någån ledig stund; så vill jag äfven hälsa på Dig med dessa rader, då inga muntliga budbärare nyligen inträffat Oss emellan. Jag hoppas at alt står på sitt gamla hos Dig såsom hos mig; med jemna omsorger och brådska. Min hälsa är stadigare i år än någon tid förut; ingen hosta e(k)le)r krämpor låta mercka sig för utan tand plågor som är naturligt då desamma förfalla.

Min Œkonomi är uti helt nytt skick; Ängen bärgar sig sjelf på 1/3 i bärg(nings) Lön e(k)le)r 1/2 afkastn(ingen) och penn(inge) betalning p(e)r Skrind. Det öfriga, hemmans arbete förrättas af 2:ne Torpare i egen Kost 1 dag i veckan vardera, samt andra små Arendatorer. Förledet år hade jag 2:ne Pigor och en Dräng, i år En och ett Inhyses hjon som sköter Ladugården. En poike hjälper mig stundom at köra hästarne, och hugga.

50